

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118331102
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6118331102.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., IČ: 24785199, so sídlom Československej armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti žalovanej G. R., U.. XX.XX.XXXX, bytom A. D. XX, XXX XX Ž., štátny občan SR, zastúpenej právnym zástupcom JUDr. Eva Hlaváčová, advokátka so sídlom Farská 12, 949 01 Nitra, o zaplatenie 366,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 150,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 150,-Eur od 17.12.2016 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 15,-Eur, splatných k 25. dňu v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej trovy konania v rozsahu 18,04 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky trov konania žalovanej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom podaným dňa 30.08.2018 na Okresnom súde Banská Bystrica podľa zákona č.307/2016 Z.z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov, domáhal v konaní vedenom pod sp.zn. 22Up/622/2018 vydania platobného rozkazu, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť sumu 366,-Eur spolu s príslušenstvom a povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 nadobudol od právneho predchodcu pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 610049103, ktorú so žalovanou uzavrel dňa 04.10.2014 právny predchodcom žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o., a na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 600,-Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov, pričom prvá splátka bola splatná dňa 24.10.2014 a posledná splátka bola splatná 28.11.2015. K čerpaniu spotrebiteľského úveru došlo čiastočne na základe uzavretej dohody o započítaní pohľadávok a zvyšná časť bola žalovanej poukázaná poštovým platobným poukazom. Dňa 04.10.2014 uzavrel právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so žalovanou aj zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala zaplatiť odmenu vo výške 309,-Eur, ktorú sa žalobca rozhodol v konaní neuplatňovať. Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou dňa 16.12.2016, postúpil právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o. pohľadávku na žalobcu, o čom bol žalovaný upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať svoje záväzky, pričom uhradila len sumu v celkovej výške 234,-Eur, ktorá bola započítaná na splátku istiny spotrebiteľského úveru. Žalobca

listom zo dňa 26.07.2018 vyzval žalovanú pred podaním žaloby k úhrade celej dlžnej sumy, ktorú žalovaná neuhradila. Žalovanú sumu žalobca vyčíslil sumou 366,-Eur ako zostatok neuhradenej istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru (600-234).

2. Dňa 18.09.2018 vydal Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz sp.zn.: 22Up/622/2018, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 366,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 366,-Eur od 17.12.2016 do zaplatenia, spolu s trovami konania vo výške 106,30 Eur.

3. Proti vydanému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, v ktorom uviedla, že jej nikdy nebola doručená zmluva o postúpení pohľadávky, vzhľadom na čo nemala vedomosť, že má plniť žalobcovi, a nie pôvodnému veriteľovi. Ďalej namietla, že nebola riadne oboznámená so zmluvnými podmienkami uzavretej zmluvy, a už vôbec nie so zmluvou o dobrovoľnej doplnkovej službe. Na záver uviedla, že z dôchodku nie je schopná zaplatiť požadovanú čiastku, pričom toto dokáže jedine formou splátok a žiadala, aby súd na nariadenom pojednávaní posúdil vec aj v zmysle ochrany práv spotrebiteľa.

4. Podľa § 11 ods. 1, 5 zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje.

5. Podľa § 14 ods. 1 zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, súd doručil žalobcovi odpor spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril, a aby v lehote na vyjadrenie navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku s tým, že podľa § 14 ods. 2 márnym uplynutím lehoty na pokračovanie v konaní sa konanie zastavuje.

6. Podľa § 14 ods. 3 zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí.

7. Na základe doručeného návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní, Okresný súd Banská Bystrica v súlade s § 14 ods. 3 zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, postúpil vec na prejednanie tunajšiemu súdu, o čom strany sporu upovedomil oznámeniami zo dňa 15.02.2019.

8. Podľa § 167 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd doručil žalovanej vyjadrenie žalobcu k podanému odporu do vlastných rúk spolu s uznesením zo dňa 19.03.2019, ktorým súd žalovanej v súlade s § 167 ods. 4 CSP umožnil, aby sa k doručenému vyjadreniu žalobcu písomne vyjadrila. Súd žalovanú zároveň poučil o jej procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

9. Žalovaná sa k doručenému vyjadreniu žalobcu vyjadrila písomným podaním doručeným súdu dňa 15.04.2019, v ktorom zotrvala na tvrdeniach uvedených v podanom odpore, za účelom preukázania aktívnej legitímácie žalobcu žiadala predložiť uzavretú zmluvu o postúpení a zároveň z opatrnosti vzniesla voči uplatnenému nároku aj námietku premlčania, vzhľadom na čo žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

10. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 30.05.2019 uviedol, že si žalobou uplatnil len rozdiel medzi reálne poskytnutou istinou a vykonanými úhradami, ktoré boli v celom rozsahu započítané na istinu, t.j. len neuhradený zostatok istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, preto na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Zároveň súdu predložil zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s prílohou preukazujúcou postúpenie pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu. K vznesenej námietke premlčania žalobca uviedol, že keďže žaloba napadla na súde dňa 30.08.2018 a posledná splátka bola splatná dňa 28.11.2015, pri istine úveru 600,-Eur, splatnej v 60 splátkach po 10,-Eur, s prihladením na celkovú výšku úhrad 234,-Eur žalovaná uhradila 23 splátok po 10,-Eur a z 24. splátky uhradila sumu 4,-Eur. V prípade posudzovania premlčania každej splátky jednotlivito by tak bolo nepremičaných 13 splátok po 10,- Eur, teda celkovo 130,-Eur.

11. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 03.07.2019, na ktoré sa žalobca ani právny zástupca žalobcu nedostavili, pričom svoju neúčast' ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 27.06.2019, v ktorom zároveň uviedli, že súhlasia s prejednaním v neprítomnosti. Nakoľko dôvody na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP splnené neboli, súd v záujme hospodárnosti konania a v

súlade s § 180 CSP rozhodol o pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a podanú žalobu prejednal osobnej účasti žalovanej a jej právneho zástupcu.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby, predloženými vyjadreniami strán sporu, predloženými listinnými dôkazmi, výsluchom žalovanej a jej právneho zástupcu a v súlade s § 151 ods. 1 CSP rozhodol na základe nesporných skutkových tvrdení a listinných dôkazov založených v súdnom spise. Súd zistil tento skutkový a právny stav.

13. Z predložených a vykonaných dôkazov súd zistil, že dňa 04.10.2014 uzavrela spoločnosť Provident Financial s.r.o. so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.610049103, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 600,-Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 60-tich týždenných splátkach, pričom výška prvej až predposlednej splátky bola 13,31 Eur a výška poslednej splátky bola 12,82 Eur. V zmysle uzavretej zmluvy splatnosť prvej splátky bola v 20. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, t.j. 24.10.2014. Podľa uzavretej zmluvy splatnosť každej ďalšej splátky bola v 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Splatnosť ďalších splátok (druhej až 60.-tej) tak nastala 31.10.2014; 07/14/21/28.11.2014; 05/12/19/26.12.2014; 02/09/16/23/30.01.2015; 06/13/20/27.02.2015; 06/13/20/27.03.2015; 03/10/17/24.04.2015; 01/08/15/22/29.05.2015; 05/12/19/26.06.2015; 03/10/17/24/31.07.2015; 07/14/21/28.08.2015; 04/11/18/25.09.2015; 02/09/16/23/30.10.2015; 06/13/20/27.11.2015; 04/11.12.2015. Konečný deň splatnosti úveru tak súd po prepočítaní ustálil na 11.12.2015. Celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť predstavovala 798,11 Eur. Celkové náklady boli tvorené súčtom úroku vyjadreného úrokovou sadzbou 24,20 % ročne vo výške 93,09 Eur a poplatku za garantovanú službu vo výške 105,02 Eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 66,90 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 44,06 %.

14. Dňa 04.10.2014 bola medzi spoločnosť Provident Financial s.r.o. a žalovanou uzavretá zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru, predmetom ktorej podľa bodu 1.1 bolo poskytnutie služby spočívajúcej v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy č. 610049103. Podľa bodu 1.2 sa žalovaný na poskytnutú službu zaviazal uhradiť odmenu vo výške 309,-Eur v 60 pravidelných splátkach vo výške 5,15 Eur.

15. Dňa 04.10.2014 bola medzi spoločnosť Provident Financial s.r.o. a žalovanou uzavretá dohoda o započítaní pohľadávok, predmetom ktorej bolo započítanie pohľadávky spoločnosti Provident Financial s.r.o. zo zmluvy č.XXXXXXXXXX vo výške 150,-Eur s pohľadávkou žalovanej na poskytnutie spotrebiteľského úveru č.XXXXXXXXXX vo výške 600,-Eur, čím pohľadávka spoločnosti Provident Financial s.r.o. zo zmluvy č.XXXXXXXXXX zanikla a zostávajúca časť úveru zo zmluvy č.610049103 mala byť žalovanej poskytnutá prostredníctvom poštovej poukážky, čo súd zistil z uzavretej zmluvy č.XXXXXXXXXX a predloženého potvrdenia o vyplatení poskytnutej pôžičky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX na č. I. 12 spisu.

16. Z predloženého výpisu splátok a úhrad k zmluve č.XXXXXXXXXX súd zistil, že žalovaná za obdobie od 27.10.2014 do 11.05.2015 uhradila celkovú sumu 234,-Eur.

17. Z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 súd zistil, že spoločnosť Provident Financial s.r.o. ako postupca postúpila pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX na žalobcu.

18. Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016, ktoré bolo podľa predloženého podacieho hárka zo dňa 02.01.2017 zaslané na adresu žalovanej uvedené v uzavretej zmluve, bolo žalovanému spoločnosťou Provident Financial s.r.o. ako postupcom oznámené postúpenie pohľadávky na žalobcu.

19. Predžalobnou výzvou zo dňa 26.07.2018, ktorá bola podľa predloženého podacieho hárka zo dňa 27.07.2018 zaslaná na adresu žalovanej uvedené v uzavretej zmluve, žalobca vyzval žalovanú na uhradenie pohľadávky zo zmluvy č.XXXXXXXXXX, ktorú nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016.

20. Z vykonanej lustrácie v registri obyvateľov súd zistil, že žalovaná je od 01.02.2017 prihlásená na trvalý pobyt na adrese A. D. XX, Ž..

21. Z výpovede žalovanej súd zistil, že k podpisu zmlúv došlo u žalovanej za prítomnosti jej dcéry, pričom po podpise jej boli peňažné prostriedky odovzdané v hotovosti.

22. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

23. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právne vzťahy medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Provident Financial s.r.o. a žalovanou, založené vyššie uvedenými uzavretými zmluvami, sú vzťahmi spotrebiteľskými, kde žalovaná vystupuje ako spotrebiteľ, pretože pri ich uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial s.r.o. konala ako dodávateľ, konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Uzavreté zmluvy sú podľa svojho obsahu tzv. typovými formulárovými zmluvami, ktoré vypracoval právny predchodca žalobcu ako dodávateľ, nakoľko ich znenie bolo predtlačené na formulári, do ktorého sa len vpísali chýbajúce údaje. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná nemohla obsah zmlúv nijako ovplyvniť. Formulárové zmluvy právny predchodca žalobcu opakovane používal pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že právne vzťahy medzi stranami sporu, založené uzavretými zmluvami o spotrebiteľskom úvere a o zabezpečení splátok úveru sú spotrebiteľskými vzťahmi, preto je ich potrebné posúdiť aj podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase ich uzavretia. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu uzavretých zmlúv, postavenia ich účastníkov, dospel k záveru, že právne vzťahy založené predmetnými zmluvami je potrebné považovať za spotrebiteľské, čo strany sporu ani nespochybňovali.

24. Čo sa týka právneho posúdenia uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, súd túto právne posúdil ako zmluvu o pôžičke podľa § 657 OZ, na ktorú zároveň aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu predloženej zmluvy má súd preukázané, že uzavretá zmluva neobsahuje dojednanie o povinnosti veriteľa (záväzok veriteľa) poskytnúť na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky, čo je podstatná náležitosť úverovej zmluvy podľa § 497 Obchodného zákonníka. Formulácia uvedená v zmluve, podľa ktorej „Provident Zákazníkovi poskytuje spotrebiteľský úver v sume“ , záväzok veriteľa podľa § 497 Obchodného zákonníka nezakladá. Uzavretú zmluvu súd preto posúdil ako zmluvu o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, ktorá sa podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zároveň považuje za spotrebiteľský úver.

25. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, sa na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, sa na účely tohto zákona rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto zákonom ustanovení, najmä:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 45 ods. 1 OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

26. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

27. Podľa § 215 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

28. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

29. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v konaní uplatnil len nárok na zaplatenie zostatku neuhradenej istiny zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bez úrokov a poplatkov, pričom žalobca nároky zo zmluvy o poskytnutí dobrovoľnej služby zabezpečenia splátok úveru v konaní neuplatnil, nebolo potrebné podrobne posudzovať náležitosti uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Predmetom konania bol totiž len nárok na zaplatenie nevráteného zostatku poskytnutých peňažných prostriedkov, t.j. neuhradenej časti istiny vo výške 366,-Eur, keď výška poskytnutých prostriedkov (600,-Eur) ako aj suma, ktorú žalovaná uhradila (234,-Eur), neboli sporné. Prípadný záver súdu o tom, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa zákonné náležitosti § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, vzhľadom na čo by bol poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov, prípadne záver súdu o neplatnosti uzavretých zmlúv, by bol pre rozhodnutie súdu o žalobou uplatnenom nároku na zaplatenie neuhradenej časti istiny bez právneho významu, nakoľko ani prípadný záver súdu o absolútnej neplatnosti uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemôže ovplyvniť záver súdu o povinnosť žalovanej vrátiť neuhradenú časť poskytnutých peňažných prostriedkov. Obrana žalovanej odvolávajúca sa na ochranu spotrebiteľa je preto nedôvodná, nakoľko žiadne zákonné ustanovenia nezabavujú dlžníka, hoci aj v postavení spotrebiteľa, vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky.

30. Ako nedôvodnú súd vyhodnotil aj obranu žalovanej založenú na tvrdení o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu neplatnosti uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky. Po preskúmaní uzavretej zmluvy sú žiaden dôvod jej neplatnosti nezistil. Postúpená pohľadávka nespĺňa kritéria pohľadávok vylúčených z postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka, nakoľko postúpením peňažnej pohľadávky sa jej obsah zmenou veriteľa nemení. Zmluvu o postúpení za žalobcu ako postupníka podpísala konateľka D. E., čo mal súd preukázané z lustrácie v obchodnom rejstříku žalobcu. Žalovanou predložený výpis z obchodného registra organizačnej zložky žalobcu nie je výpisom z obchodného registra žalobcu. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že samotná organizačná zložka zapísaná v obchodnom registri nemá vlastnú právnu subjektivitu, hoci sa zapisuje do obchodného registra a jej je pridelené aj osobitné identifikačné číslo. Zmluvnou stranou zmluvy o postúpení pohľadávky bol žalobca. Námietačka žalovanej voči neplatnosti zmluvy o postúpení preto nebola dôvodná. Pohľadávka z uzavretej zmluvy č. XXXXXXXXXX bola v súlade s § 524 Občianskeho zákonníka postúpená na žalobcu, ktorý je v konaní aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie uplatneného nároku. Skutočnosť, či oznámenie o postúpení bolo žalovanej skutočne doručené je pre záver o vecnej legitímácii žalobcu

bez právneho významu, nakoľko k žiadnemu, ani len čiastočnému plneniu zo strany žalovanej, po postúpení nedošlo. Preto ani táto obrana žalovanej nebola dôvodná.

31. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania sa súd po vyvodení záveru o vecnej legitímácii žalobcu zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania a po jej posúdení dospel k záveru, že námietka premlčania bola žalovanou vznesená čiastočne dôvodne. Premlčanie je márne uplynutie zákonom určeného času, ktorého dôsledkom je oslabenie práva nevykonaného v určenom čase, ktoré v spojení s dovolaním sa premlčania nie je možné priznať. Premlčacia doba je podľa § 101 OZ trojročná, pričom podľa § 103 OZ platí, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na vrátení dlhu v 60-tich splátkach, splatných v termínoch uvedených v bode 13 tohto rozsudku, počnúc prvou splátkou splatnou 24.10.2014 a poslednou splátkou splatnou 11.12.2015. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná uhradila celkovú sumu 234,-Eur. Keďže žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 600,-Eur, ktoré sa v zmysle uzavretej zmluvy zaviazala splácať v 60-tich týždenných splátkach, splátka istiny tak bola vo výške 10,-Eur. Vzhľadom na výšku splátok istiny mal súd preukázané, že žalovaná uhradila prvých 23 splátok splatných v období od 24.10.2014 do 27.03.2015. Z 24. splátky, splatnej 03.04.2015, bola uhradená len suma 4,-Eur, vzhľadom na čo neuhradená zostala suma 6,-Eur. Keďže žaloba napadla na súde dňa 30.08.2018, súd dospel k záveru, že splátky č.24 až 45, splatné od 03.04.2015 do 28.08.2015, sú premlčané, keď na premlčanie súd s poukazom na spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy aplikoval 3 ročnú premlčaciu dobu v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Splátky č.46 až 60 v celkovej výške 150,-Eur, splatné od 04.09.2015 do 11.12.2015, však premlčané nie sú, súd preto v tejto časti prvým výrokom žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú na ich zaplatenie. V prevyšujúcej časti súd žalobu z dôvodu premlčania zamietol.

32. Žalobca žalobou okrem žalovanej sumy uplatnil aj príslušenstvo, a to pokračujúce úroky z omeškania. Nakoľko nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania len z nepremličaných splátok. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorý sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Podľa § 3 ods. 1 vládneho nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná v období po splatnosti nepremličaných splátok, t.j. od 05.09.2015 do 12.12.2015 bola vo výške 0,05 % ročne. Vzhľadom na uvedené a viazanosť súdu rozsahom podanej žaloby podľa § 216 CSP (žalobca uplatnil úroky z omeškania len vo výške 5,00 % , a len za obdobie po postúpení pohľadávky), súd priznal úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 17.12.2016. Žalovaná je preukázateľne v omeškaní so zaplatením, pričom toto omeškanie stále trvá, preto žalobca má voči žalovanej nárok aj na zaplatenie úrokov z omeškania zo súdom priznanej nepremličanej časti neuhradenej istiny vo výške 150,-Eur, a to odo dňa 17.12.2016 až do zaplatenia.

33. Hoci vzhľadom na rozsah predmetu konania (predmetom konania bol len nárok na zaplatenie neuhradeného zostatku poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 366,-Eur s príslušenstvom) bolo posúdenie uzavretej zmluvy z hľadiska splnenia obligatórnych zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bez právneho významu, súd predsa len pre úplnosť uvádza, že uzavreté zmluvy podrobil prieskumu z hľadiska súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv a dospel k záveru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto súd uzavretú zmluvu posúdil s poukazom na § 11 ako bezúročnú a bez poplatkov. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že termín konečnej splatnosti, ktorý je v uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrený ako „siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy“, nespĺňa náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č.129/2010 Z.z. Súd pri výklade tejto zákonom stanovenej náležitosti použil tzv. legálny výklad. V dôvodovej správe k predmetnému ustanoveniu zákonodarca jasne uviedol, že zmyslom určenia konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmyslom a účelom tohto ustanovenia je stanoviť jednoznačný časový okamih, termín konečnej splatnosti, a to v jasnej, určitej a jednoznačnej forme, pričom termín konečnej splatnosti musí byť v

spotrebiteľskej zmluve vyjadrený tak, aby spotrebiteľovi v každom okamihu umožňoval bez ťažkostí a s istotou jednoznačne určiť dátum konečnej splatnosti úveru. Opisné stanovenie tejto náležitosti, tak ako je uvedené v uzavretých zmluvách nepostačuje, nakoľko z takéhoto opisného stanovenia spotrebiteľ nemá reálnu predstavu o termíne konečnej splatnosti poskytovaného úveru, a nie je možné ho jednoznačne identifikovať. Tento legálny výklad možno podporiť aj gramatickým výkladom predmetného zákonného ustanovenia, nakoľko právna norma výslovne uvádza požiadavku na stanovenie „termínu konečnej splatnosti“. Ako opakovane dovodil odvolací súd (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/151/2012) „Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaja, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať.“ Súd je toho názoru, že uzavreté zmluvy neobsahujú termín konečnej splatnosti úverov, a preto posúdil predmetný úver s odkazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko v prípade uzavretých spotrebiteľských zmlúv sa jedná o formulárové zmluvy, ktoré boli aj v tejto časti vopred naformulované žalobcom, táto skutočnosť musí ísť na ťarchu žalobcu. Uvedené platí zvlášť za situácie, kedy žalobca ako dodávateľ uvádza nerovnaké pojmy a neuvádza ani termín splatnosti prvej splátky, teda od kedy (ktorým týždňom) začína plynúť 60 týždňová lehota, keď splatnosť prvej splátky „nastáva 20. kalendárny deň po uzavretí zmluvy“. Dodávateľ tak používa na vyjadrenie časového obdobia nerovnaké pojmy, keď pri konečnom termíne splatnosti uvádza lehotu určenú podľa týždňov, no pri termíne splatnosti splátok uvádza lehotu určenú podľa dní. Termín splatnosti poslednej splátky stanovený na základe splatnosti prvej splátky pripadá podľa uzavretej zmluvy (splatnosť splátok je uvedená v bode 13 tohto rozsudku) na 11.12.2015, a nie na 28.11.2015 ako to uvádzal žalobca. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k jednoznačnému záveru, že uzavreté zmluvy termín konečnej splatnosti neobsahujú. Súd na podporu tohto svojho právneho názoru poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/256/2016 zo dňa 27.04.2017, v ktorom odvolací súd vyslovil právny názor, ktorým obdobné zmluvy žalovaného s formulovaným termínom splatnosti „siedmy deň 60. týždňa po uzavretí zmluvy“ označil za zmluvy, ktoré neobsahujú termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (rovnako rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp.zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, či Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05. 2013). Súd má zároveň za to, že uzavretá zmluva neobsahuje správny údaj o výške úrokovej sadzby (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č.129/2010 Z.z.), nakoľko 24,20 % p.a. úrok zo sumy 600,- Eur predstavuje sumu 145,20 Eur (600x0,242). Celkový 24,20 % p.a. úrok za 60 týždňov preto nemôže, predstavovať sumu 93,09 Eur uvedenú v zmluve, z čoho súd vyvodil, že v zmluve uvedená výška úroku 24,20 % p.a. nie je správna.

34. Keďže uzatvorená zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru predstavuje akcesorickú, vedľajšiu zmluvu, popri hlavnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to s poukazom na povahu jej predmetu, a aj doby trvania (predmetom zmluvy je služba spočívajúca v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere (bod 1.1) a trvanie tejto zmluvy je určené aj zánikom platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (bod 2.1), je zrejmé, že zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru nemôže existovať samostatne, bez uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedených dôvodov, v prípade, ak spotrebiteľ uzatvorí spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, stáva sa táto zmluva súčasťou zmluvy o úvere a v nej uvedené plnenie, ktoré má plniť spotrebiteľ dodávateľovi je ďalším plnením súvisiacim s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Podľa legálnej definície uvedenej v § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Plnenie poskytnuté spotrebiteľom dodávateľovi na základe zmluvy o zabezpečení splátok úveru, vyjadrené ako odmena dodávateľovi, je poplatkom, nakoľko tento poplatok spotrebiteľ musí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak sa popri zmluve o spotrebiteľskom úvere rozhodne uzatvoriť aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Okamihom uzatvorenia oboch zmlúv sa odmena dodávateľa stáva poplatkom súvisiacim s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Následne celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú popri úroku a poplatku za garantovanú službu aj odmena za službu

spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru. Výklad pojmu celkové náklady je s prihliadnutím na zmysel a účel zákonnej úpravy nevyhnutné vykladať tak, aby neumožňoval vyčlenenie akéhokoľvek poplatku do formálne samostatnej zmluvy s následkom, že by sa takýto poplatok do celkových nákladov, a ani do výpočtu RPMN nezahrňal, čím by dochádzalo ku klamaniu spotrebiteľa o celkovej nákladovosti poskytovaného spotrebiteľského úveru. Hoci zmluva o zabezpečení splátok úveru formálne predstavuje samostatnú zmluvu, z pohľadu posúdenia súdnej kontroly je potrebné prijať záver, že jej súdna kontrola nemôže byť vylúčená, ak ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu a jej obsahom je len spôsob splácania úveru. Výklad pripúšťajúci vylúčenie súdnej kontroly takejto zmluvy by bol v rozpore s ratio legis ustanovenia § 53 OZ a dodávateľ by mohol úverovú zmluvu rozčleniť na viaceré formálne samostatné zmluvy, ktoré by upravovali samostatne jednotlivé zmluvné podmienky, čo by znamenalo, že zmluvná podmienka by bola hlavným predmetom plnenia, čo by znemožňovalo posúdenie jej prijateľnosti. Uzavretú zmluvu o zabezpečení splátok úveru, preto nemožno posudzovať samostatne. Do celkových nákladov spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. g/ zákona č.129/2010 Z.z. preto mala byť zahrnutá aj odmena podľa tejto zmluvy ako náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere. RPMN je preto pri zmluve o úvere uvedený v nižšej hodnote ako je v skutočnosti, čím dochádza ku klamaniu spotrebiteľa a zákaz klamania spotrebiteľa je upravený v § 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a pri nekalých obchodných praktikách § 7, § 8 zákona č. 250/2007 Z.z. Výšku odmeny zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru možno zároveň považovať za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zákonom zakázaná. Zmluva o úvere ako aj zmluva o zabezpečení splátok úveru sú formulárové zmluvy, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť, a preto ich nie je možné považovať za individuálne dojednané. Odmena za výber splátok predstavuje viac ako 50 % poskytnutého spotrebiteľského úveru a výrazne presahuje dohodnutý úrok a administratívny poplatok v zmluve o úvere. Výška odmeny je neprimeraná výške úveru a podľa súdu aj v rozpore s dobrými mravmi. Takýto postup žalobcu súd posúdil ako snahu prekryť skutočný účel odmeny, ktorej výška sa odvíja od výšky úveru a jej vyčlenenie do formálne samostatnej zmluvy súd posúdil ako obchádzanie zákona za účelom zníženia celkových nákladov poskytovaného úveru, čo odporuje § 39 OZ. Súd má za to, že skutočným účelom uzavretia zmluvy o zabezpečení splátok úveru bolo len navýšenie odplaty za poskytnutie úveru. Od výšky poskytnutého úveru závisela aj výška poplatku za doplnkové „nadštandardné“ služby. V skutočnosti však podľa názoru súdu išlo o zmluvu, ktorou žalobca žalovanej k úveru síce „pribalil niečo navyše“, no tým len navýšil odplatu za poskytnutie úveru a takouto praktikou poskytovania akéhosi balíka nadštandardných služieb na základe osobitnej zmluvy len zakrýval skutočnú výšku odplaty. Zároveň je potrebné poukázať na skutočnosť, že podľa § 567 ods. 1 OZ sa dlh plní na mieste určenom dohodou účastníkov, a ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka. V občianskom práve má teda dlh tzv. „odnosnú“ povahu, veriteľ si preto musí prevziať dlhované plnenie v mieste bydliska dlžníka, a tak je úplne v rozpore s princípmi spotrebiteľskej ochrany, aby spotrebiteľ platil za to, čo je zákonnou povinnosťou dodávateľa ako veriteľa. Pokiaľ by súd zmluvy o zabezpečení splátok úveru neposudzoval vzhľadom na jej akcesorickú povahu ako súčasť uzavretej zmluvy o úvere, ale by ju posudzoval ako samostatnú zmluvu, musel by ju vyhodnotiť ako neplatnú podľa § 39 OZ, nakoľko by odporovala § 9 ods. 7 zákona č.129/2010 Z.z., ktorý v čase uzavretia úverovej zmluvy zakazoval predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednoducho povedané, žalobca od úverovej zmluvy závislou (akcesorickou) zmluvou o zabezpečení splátok úveru prekryval skutočnú cenu spotrebiteľského úveru jej rozdelením z formálneho hľadiska na dve samostatné zmluvy. Z týchto dôvodov súd potom vyvodil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ani skutočnú výšku RPMN (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č.129/2010 Z.z.), nakoľko do jej výpočtu neboli zahrnuté poplatky súvisiace s akcesorickou zmluvou o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru. Navyše z výpovede žalovanej mal súd preukázané, že finančné prostriedky jej boli odovzdané v hotovosti po podpise zmluvy, preto v prípade platnosti by bol poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 11 písm. e) zákona č.129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov, no ako už súd uviedol, keďže predmetom konania neboli žiadne úroky a poplatky, je tento záver pre rozhodnutie bez právneho významu.

35. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

36. Súd vyhovel žiadosti žalovanej a v súlade s § 232 ods. 3,4 CSP povolil plniť záväzok v pravidelných mesačných splátkach po 15,-Eur s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Pri rozhodovaní súd prihliadol na výšku záväzku a sociálnu situáciu žalovanej, ktorá je už na dôchodku. Vzhľadom na uvedené považuje súd stanovené mesačné splátky vo výške 15,-

Eur za primerané. Zároveň má súd za to, že umožnenie splácať súdom priznaný nárok v splátkach, v žiadnom prípade nemôže ohroziť ekonomickú situáciu žalobcu.

37. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný na 40,98 % (150/366). Žalovaná bola úspešná na 59,02 % (100-40,98). Právo na náhradu trov konania tak vzniklo žalovanej v rozsahu 18,04 % (59,02 - 40,98), ktorá mala v konaní úspech vo väčšej miere než žalobca.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).